

מדינת הפגניסטן

איזו סיסמה תעבור הכי טוב במגפון, איפה כדאי לעמוד כדי להיתקל בדיוט לווהט, מה לנשנש בסוף הנאומים - ואיך לחשב את מספר הנוכחים המדויק * קבלו את מדריך ניצני למפגין הנבון, מוגש בליווי דגל מתנפנף

מדי - כי בכל זאת הולכים לראות אותך 100 אלף איש. אתה עומד לפגוש הרבה מכרים, כולל כאלה שלא ראית 20 שנה, ואולי אפילו למצוא שידוך. לא מומלץ להתגלח ולהתאפר, כי אתה לא בפרמיירה אלא בעיצומו של מאבק על עתיד פניה של המדינה, אז שלא ייראה שהקדשת יותר מדי זמן לפניך שלך. נעלי עקב זה גם לא נוח וגם מפונפן מדי למהפכה, וגם כפכפי אצבע לא מתאימים לאירוע, הם משדרים ניבוחות וסתלבת. לא סתם אני לא זוכר צילום של צ'ה גווארה עם האצבעות של הרגליים בחוץ.

מנגה, נשיאת דגל, מגפון או תוף משרדת עלייה של שלב נוסף ברצינות ובמחויבות שלך למאבק, ומבהירה שלא סתם עברת במקרה ברחוב אלא שאתה ממש חלק מהעניין. בעניין הדגל, חשוב שהמוט יהיה ארוך אך קליל, ושהדגל יהיה מרשים אבל נונשלנטי, כמו ג'ינס משופשף ולא חדש מדי. מעט לכלוך וכתמי בוץ יקנו לך מראה של מהפכן ותיק שכבר נלחם בשוחות ובאילון, ולא של מישהו שלפני שעה קיבל את הדגל שלו במשלוח מעלי אקספרס.

החסרים

החלק היפה בהפגנות של התקופה האחרונה הוא שהן מאפשרות יצירתיות. כמו בבישול, גם בשלטים בהפגנות יש עדיפות למי שבישל וחשב על המתכון בעצמו ולא קנה משהו מוכן. החובבנים יסתפקו בשלטים מודפסים שחולקו בפניה, עם מסרים פשוטים כמו "נאמנים למגילת העצמאות", אבל כדי לקבל הערכה מהסביבה תצטרך להסתובב עם שלט עבודת יד שעליו עמלת כל השבת עם סלוגן מבריק שניסחת במשך כל השבוע.

סיסמאות קליטות במיוחד, או כאלה שלמנסח שלהן יש מגפון חזק במיוחד, יזכו לכך שמתפתים בהפגנה יזעקו אותן בקצב ("יריב לוי - פה זה לא פולין", ולחלופין: "שמחה רוטמן יותר כוכב מדסטין הופמן"). בעניין הלחנים, בהפגנות דווקא פחות מקפידים על מקוריות או על חוקי זכויות יוצרים, ורבים עושים שימוש בתבניות מוכרות של שירים ידועים. כדאי להזכיר לזמרים של קפלן שהשיר "דמוקרטיה או מרד" יושב על תבנית המנגינה של "Seven Nation Army" של להקת הווייט סטרייפס, ושהמחבר ג'ק ווייט כבר לקח לנו פעם מאותה סיבה את רוב התמי לוגים על "טוי" של נטע ברזילי, אז אולי כדאי שת ערכנו את הסיסמה ל"דמוקרטיה או עורך דין טוב".

בהפגנות משתתפות קבוצות של מתופפים מקצועיים שחוברים יחד למופע מרהיב ומרשים; מצד שני, נציפים שם גם מתופפים חסרי חוש קצב שעושים חור בראש וחשק לבצע רפורמה בוועדה למינוי מתופפים. בגדול, אל תצפו לקבל שם תוכן אמנותי מהסוגה העילית. את הנאומים מלאי הלהט לא ממש שומעים, ואם לא עומדים ממש מתחת, קשה להבין אם מי שמדבר הוא ראש השב"כ לשעבר או פרופסורית למגדר; וגם את הזמרים ששרים "אין לי ארץ אחרת", ולחלופין להיטים של הצל או של לה פמיליה, לא ממש שומעים או רואים, וקשה להבין אם השיר הוא "כמו צמח בר" או "יאאללה יאללה, יא בית"ר".

הקולינריה

המאכל הכי פופולרי בהפגנה יהיה הראש שלכם, שייאכל על ידי מישהו שחשוב לו להסביר כמה חשוב לשמור על שיטת הסניטוריה. אבל תמצאו שם כמה גולנים שמוכרים מים וכייללה במחיר שמצדיק בעצמו הפגנה.

yairn@israelhayom.co.il

שעל שמו נקרא המותג הלוהט, היה פעיל ציוני, חבר כנסת ושר, שפתאום הפך לסלב, ואני מקווה שהוא חוגג על זה בגיא פינס של העולם הבא, ולא רואה את קרליבך ושאל המלך ממטה.

ההיבט החברתי

כבר אמר מי שאמר שההפגנות הן הבילוי והמסיבה הכי טובה בעיה. סרט יכול להיות מאכזב, הצגה יכולה לשעמם, ומסעדה זה יקר. לעומת זאת, ההפגנה היא בחינם, תמיד יש הפתעות, פוגשים חברים שלא ראית שנים, יש באוויר תחושה של חשיבות עצמית ומטרה משותפת, ואפילו פוטנציאל למצוא חתן או כלה!

איור: עובדיה בנישו

בתוך הקבוצה המפגינה כולם סלחנים ונחמדים זה לזה, וגם אם חטפת איזה דגל או שלט מחאה לפרצוף, לא תיילל, כי מדובר באחים למטרה ולנשק. שלא לדבר על זה שאם לא חטפת לפרצוף את הצד של המקל אלא את זה של הדגל, זה דווקא מרענן ומרגיע.

בקפלן, למשל, אפשר לראות קבוצות קבועות שמתכנסות מדי שבוע במיקום קבוע: פינת עורכי הדין, פינת הפרסומאים, ההייטקיסטים, האלופים במיל, הניצבים בדימוס, הכבאים בפי נסיה, המסעדים במרינדה, החזית הוורודה, הדגלים השחורים, המכנסונים הקצרים, הפסיכולוגים, הרופאים, השפחות, הש פוכות וכיטחוניסטים עם שמות של סירת כמו בוגי, קאצ'ו וטרון. יש גם קבוצות של מדיטציה ויוגה, ורק חסרות קבוצות של ריקודי עם וכדורשת.

הצטיידות

כדאי להגיע להפגנה מוכן, בכגד שלא יהיה בו קר או חם מדי, ושהוא לא מהודר מדי, כי לא באת לבלות, אבל גם לא מוונח

אחרי חודשים שבהם למדנו שעם יש ראל יודע להפגין, ושמפגינים עיקשים יכולים להשיג הישגים, בשבוע שעבר יצאו מרבית ההפגנות לחופשה ופינו את הבמה לטילים מעזה ולריקודים של נועה קירל באירוויזיון, מה שאפשר מבט מרחוק בצורת הבילוי המתפתחת ביותר בישראל השנה.

כאזרח שווה זכויות ומפגין מהשורה, אגרתי כמה תוכנות על עולם ההפגנות והמפגינים, ואני מגיש לכם אותן כאן בליווי דגל מתנפנף. המסקנות טובות לכל מפגין באשר הוא - גברים ונשים, ימין ושמאל, מרכז או פריפריה, על הגשר או מתחתיו, דתיים וחילוניים, סטרייטים או להט"ב, אשכנזים וספרדים, ערבים ויהודים, שוטרים וסוסים. ההמלצות מחולקות חיים למפגינים שומרי חוק, ללא אלימות, ללא גז מרמיע וללא שימוש בחפצים חדים או בשפה נמוכה.

המטרה

לא משנה מה הסיבה שבגללה הלכת להפגנה, הכי חשוב זה שכשסופרים כמה אנשים היו באירוע, יביאו אותך בחשבון. כמו הפתגם הידוע: אם הלכת להפגנה ולא ספרו אותך, האם באמת הלכת להפגנה? עדיין לא הבנתי איך בדיוק יודעים כמה אנשים נכחו בהפגנה. האם מאכנים וסופרים את מספר הטי לפונים הסולרניים במקום (והאם במקרה כזה במקום ללכת בעצמי להפגנה אני יכול לשלוח חבר עם שני סולרניים ולהישאר על הספה בבית)? האם מחשבים את מספר האנשים פר מטר מרובע על סמך צילומי הרחפן? או ששואלים את מוכר הבייללה במקום כמה הוא מכר היום ומכפילים פי עשרה?

בכל מקרה, ההפגנות הופכות כל ישראלי שבקור שי יודע מה זה מטר מרובע למומחה עולמי שיוודע לחשב את המספר המדויק של המפגינים באירוע, כולל חיות מחמד, להסביר למה המספר שהמט"ר רה נתנה מוטעה, ולנתח שהוא מזהה מגמת ירידה/ עלייה/עייפות/התלהבות אצל המפגינים.

מכיוון שכמו בכל דבר ישראלי רק רוצה תכלס ולדעת כמה-כמה ומי ניצה, הוויכוחים סביב השאלה באיזו הפגנה של איזה צד היו יותר אנשים כבר נהיו פופולריים יותר מהוויכוחים על נושא ההפגנות עצמן.

הלוקייטון

בדרך כלל המארגנים בוחרים באתר רחב ידיים שיכול להכיל קהל גדול ושיש בו גם גישה לטוסיים. בניגוד להופעות, שבהן ברור כי עדיף לתפוס מקום ליד הבמה שיאפשר לך לראות את הזמר הנערץ עליך מקרוב, לא בטוח שזה נכון גם בהפגנה, שם נמצא על הבמה איזה פרופסור מאוניברסיטת בר-מינן שנואם על החשיבות של פסקת ההתגברות עם כרייזמה של צנצנת מיונז.

מכיוון שמקובל להפגין במקום עם משמעות, לא מעט הפגנות התקיימו מול הכנסת, מעון ראש הממשלה בבלפור, כיכר רבין או הבית של אהרן ברק. אלא שהפעם בכיכר רבין חופרים רכבת תחתית שתתחיל לפעול בשנת 2030, אז ההפגנות נגד הרפורמה נערכות בקפלן, שהפך בן-דגע מרחוב סתמי עם רבע בית קפה לסמל המחאה. מה שיוצר מצב שהמפגינים זועקים מדם ליבם לעבר מטה פייבר, מגדלי עזריאלי או משה רבי הג'ובניקים בקריה - מונומנטים שלמיטב ידיעתי אינם חלק מהמחלוקות ולא מסמלים שום דבר, אולי חוץ מהליכה הביתה ב-17:00 במכנסי קופיקו.

אם כבר מדברים על קפלן, מתברר שאליעזר קפלן, האיש